

— velvoittamaan komission korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tukiohjelmasta SA.38398 (2016/C, ex 2015/E), jonka Ranska on toteuttanut, 27.7.2017 annetusta komission päätöksestä (EU) 2017/2116 (tiedoksiannettu numerolla C(2017) 5176 final, jäljempänä riidanalainen päätös) nostamansa kanteen tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan komissio teki oikeudellisen virheen, kun se luonnehti valtiontukea kokonaisuudessaan verotukselliseksi toimenpiteeksi ottamatta huomioon kriteeriä, joka liittyy Ranskan satamien toiminnan taloudelliseen luonteeseen. Tältä osin kantaja katsoo, että kun komissio totesi, että ranskalaisten satamien hyväksi annettu verovapautus merkitsee SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea, täsmentämättä, että tuen luonnehdinta rajoittuu pelkästään satamien taloudelliseen toimintaan, sen päätöstä rasitti lähtökohtaisesti oikeudellinen virhe.
- 2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan komissio teki oikeudellisen virheen, kun se arvioi ranskalaisten satamien tehtäväkseen ottaman toiminnan taloudellista luonnetta. Kantajan mielestä komissio teki oikeudellisen virheen myös ranskalaisten satamien harjoittaman toiminnan taloudellisen luonteen analyysissään kahdella tavalla:
 - ensinnäkin koska se jätti riidanalaisessa päätöksessä täysin käsittelemättä tiettyjä ranskalaisten satamien harjoittaman toiminnan muotoja
 - toiseksi koska useiden muiden ranskalaisten satamien harjoittaman toiminnan muotojen osalta se ainoastaan toisti unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä esitetyt yleiset oikeusperiaatteet satamalaitosten julkisen rahoituksen alalla toteamatta, olivatko ne luonteeltaan taloudellisia, vaikka kyseessä on valtiontukisääntöjen soveltamisedellytys.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu oikeudelliseen virheeseen ja perustelujen puutteellisuuteen, kun kyse on kilpailun vääristymiseen liittyvistä edellytyksistä ja vaikutuksesta jäsenvaltioiden väliseen kauppaan, koska komissio arvioi virheellisesti, että kyseinen verovapautus oli omiaan aiheuttamaan kilpailun vääristymistä ja vaikuttamaan jäsenvaltioiden väliseen kauppaan, kun kyse on ranskalaisista satamista yleensä ja erityisesti saaristoalueiden satamista ja merentakaisen alueiden satamista. Kantajan mukaan riidanalaisen päätöksen perustelut ovat riittämättömät, koska komissio oletti – perustelematta kantaansa – että edellytykset täyttyvät nyt käsiteltävässä asiassa.
- 4) Neljäs kanneperuste, jonka mukaan olemassa olevien tukien valvontamenettelyssä on tehty oikeudellinen virhe ja SEUT 108 artiklan 1 ja 2 kohtaa on rikottu ja suhteellisuusperiaatetta on loukattu, koska yhtäältä vaatimalla Ranskan viranomaisia esittämään todisteet siitä, että ranskalaisille satamille myönnettyä yhtiöveron vapautusta koskeva järjestelmä soveltuu sisämarkkinoille, komissio käänsi todistustaakan ja toimi aivan kuin sille olisi toimitettu uuden tukijärjestelmän hyväksymishakemus. Toisaalta velvoittamalla Ranskan viranomaisen yksinkertaisesti poistamaan kyseisen vapautusjärjestelmän osoittamatta, ettei mikään siihen tehtävissä oleva muutos olisi voinut saattaa sitä unionin valtiontukisääntöjen mukaiseksi, komissio rikkoi SEUT 108 artiklan 1 ja 2 kohtaa sekä asetuksen N:o 2015/1589 2 artiklaa ja loukkasi suhteellisuusperiaatetta.
- 5) Viides kanneperuste, joka perustuu hyvän hallinnon periaatteen loukkaamiseen, koska sillä, että komissio vaati vapautusjärjestelmän poistamista, vaikka se salli tukijärjestelmän muiden jäsenvaltioiden satamille, ei voida taata yhdenvertaisia kilpailuolosuhteita eri eurooppalaisten satamien välillä vaan se johtaa päinvastoin uusiin kilpailun vääristymiin, mikä on suoraan komissiolle annetun sisämarkkinoiden toiminnan takaamista koskevan tehtävän vastaista. Komissio loukkasi siis puolueettomuusperiaatetta, joka on hyvän hallinnon periaatteen ehdoton edellytys.

Kanne 17.11.2017 – Commune de Fessenheim ym. v. komissio

(Asia T-751/17)

(2018/C 032/50)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantajat: Commune de Fessenheim (Fessenheim, Ranska), Communauté de communes Pays Rhin-Brisach (Volgelsheim, Ranska), Conseil départemental du Haut-Rhin (Colmar, Ranska) ja Conseil régional Grand Est Alsace Champagne-Ardenne Lorraine (Strasbourg, Ranska) (edustaja: asianajaja G. de Rubercy)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan komission pääsihteeristön 18.10.2017 tekemän päätöksen (C(2017 7119 FINAL), jolla on kieltäydytty luovuttamasta Euroopan komission kilpailun pääosaston 22.3.2017 päivätty Ranskan viranomaisille osoitettu kirje, joka koskee EDF-konsernin vahingonkorvauksia koskevaa pöytäkirjaa, joka liittyy Fessenheimin ydinvoimalan toimiluvan lakkauttamiseen
- velvoittamaan Euroopan komission toimittamaan mainitun 22.3.2017 päivätyn kirjeen kantajille viikon kuluessa siitä, kun unionin yleinen tuomioistuin on antanut tuomionsa
- velvoittamaan Euroopan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1049/2001 (EUVL 2001, L 145, p. 43) 4 artiklan 2 kohdan viimeisen alakohdan rikkomista, koska on olemassa ylivoimainen yleinen etu, joka edellyttää kyseessä olevien tietojen ilmaisemista.
- 2) Toinen kanneperuste, joka koskee Euroopan unionin perusoikeuskirjan 42 artiklan, joka koskee asiakirjoihin tutustumista koskevaa oikeutta, rikkomista.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka koskee Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan, joka koskee oikeutta tehokkaiisiin oikeussuojakeinoihin, rikkomista.

Kanne 20.11.2017 – Saksan liittotasavalta v. ECHA

(Asia T-755/17)

(2018/C 032/51)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Saksan liittotasavalta (asiamiehet: asianajajat D. Klebs ja T. Henze)

Vastaaja: Euroopan kemikaalivirasto (ECHA)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan kemikaaliviraston valituslautakunnan 8.9.2017 tekemän päätöksen (asianro A-026-2015) siltä osin kuin valituslautakunta on
 - kumonnut osittain jäsenvaltioiden komitean aineesta 1,4-Bentseenidiamiini, N, N'-sekoitetut fenyyl- ja bentsyyli-johdannaiset (jäljempänä BENPAT) CAS-nro 68953-84-4 (EY-nro 273-227-8) 1.10.2015 tekemän päätöksen siltä osin kuin sen mukaan rekisteröijät ovat tunnistanee aineenvaihduntatuotteet OECD:n testausohjeen 309 mukaisen tutkimuksen aikana
 - kumonnut kyseisen päätöksen osittain siltä osin kuin sen mukaan tutkimus suoritetaan OECD:n testausohjeen 308:n mukaan, ja
 - katsonut, että biokertyvyyttä koskeva maininta ratkaisun perusteluissa on poistettava
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.